

I

(Ψηφίσματα, συστάσεις και γνωμοδοτήσεις)

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 2ας Δεκεμβρίου 2008

σχετικά με το συντονισμό όσον αφορά τη φορολόγηση κατά την έξοδο

(2008/C 323/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ τις δύο ανακοινώσεις της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 2006 προς το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή σχετικά με το συντονισμό των συστημάτων άμεσης φορολογίας των κρατών μελών στην εσωτερική αγορά και σχετικά με τη φορολόγηση κατά την έξοδο,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι η συνύπαρξη διαφορετικών φορολογικών αρμοδιοτήτων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνεπάγεται ότι η μεταφορά μιας οικονομικής δραστηριότητας που υπόκειται στο φορολογικό καθεστώς μιας μόνο φορολογικής δικαιοδοσίας τυγχάνει διαφορετικής μεταχειρίσεως από τη μεταφορά οικονομικής δραστηριότητας που υπόκειται στη νομοθεσία δύο ή περισσότερων φορολογικών δικαιοδοσιών,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ως εκ τούτου τη σκοπιμότητα του να υπάρξει συντονισμός με σκοπό να αποφεύγεται, βάσει της αρχής της επικουρικότητας, η διπλή φορολόγηση που θα μπορούσε να προκύψει από μεταφορά οικονομικών δραστηριοτήτων που υπόκεινται σε δύο ή περισσότερες δικαιοδοσίες,

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι κάθε προτεινόμενη λύση προκειμένου να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι πρέπει να είναι ρεαλιστική, να στηρίζεται κατά το δυνατόν στα υπάρχοντα μέσα, περιλαμβανομένων των διμερών συμβάσεων για τη διπλή φορολόγηση, να περιορίζει το διοικητικό άγχος των φορολογουμένων και των διοικήσεων και να διαφυλάσσει τα νόμιμα οικονομικά συμφέροντα των κρατών μελών,

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΝΤΑΣ εξάλλου ότι οι κατευθυντήριες αρχές αποτελούν πολιτική δέσμευση, η υλοποίηση της οποίας εξαρτάται από απόφαση των κρατών μελών, και συνεπώς δεν θίγουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των κρατών μελών ούτε τις αντίστοιχες αρμοδιότητες των κρατών μελών και της Κοινότητας όπως απορρέουν από τη συνθήκη,

ΚΑΛΕΙ τα κράτη μέλη να εγκρίνουν τις ακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές:

A. ως «μεταφορά οικονομικών δραστηριοτήτων» νοείται κάθε πράξη κατά την οποία πρόσωπο υποκείμενο στο φόρο εταιριών ή φυσικό πρόσωπο που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα:

1. παύει να υπόκειται στο φόρο εταιριών ή το φόρο εισοδήματος σε ένα κράτος μέλος (το κράτος εξόδου) και αρχίζει ταυτόχρονα να υπάγεται στο φόρο εταιριών ή το φόρο εισοδήματος σε άλλο κράτος (το κράτος υποδοχής)· ή
2. μεταφέρει συνδυασμό του ενεργητικού και του παθητικού από έδρα ή μόνιμη εγκατάσταση στο κράτος εξόδου προς έδρα ή μόνιμη εγκατάσταση στο κράτος υποδοχής·

B. όταν, με την ευκαιρία της μεταφοράς οικονομικών δραστηριοτήτων, το κράτος εξόδου κάνει χρήση του δικαιώματός του να φορολογήσει τα αποθεματικά (κέρδη που έχουν πραγματοποιηθεί, αλλά δεν έχουν ληφθεί ακόμη υπόψη για τη φορολόγηση) και να διατηρήσει υπό τη δικαιοδοσία του, εν όλω ή εν μέρει, τις προβλέψεις που έχουν πραγματοποιηθεί (δαπάνες που δεν έχουν προκύψει ακόμη, αλλά έχουν ληφθεί ήδη υπόψη για τη φορολόγηση), το κράτος υποδοχής μπορεί να προβλέψει τη σύσταση αποθεματικών ή προβλέψεων όμοιων ή διαφορετικών ποσών, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που διέπουν την ισχύουσα φορολογική βάση στο εν λόγω κράτος, και να επιτρέψει να εκπέσουν τα στοιχεία αυτά από τα φορολογητέα αποτελέσματα για το φορολογικό έτος κατά το οποίο έχουν συσταθεί·

Γ. όταν, κατά τη μεταφορά οικονομικών δραστηριοτήτων, το κράτος εξόδου κάνει χρήση του δικαιώματός του να φορολογήσει τις λανθάνουσες υπεραξίες, οι οποίες αντιστοιχούν στα στοιχεία ενεργητικού που κατέχει ο φορολογούμενος και υπολογίζονται ως η διαφορά μεταξύ της αγοραίας αξίας των εν λόγω στοιχείων κατά την ημερομηνία της μεταφοράς και της λογιστικής αξίας τους, το κράτος υποδοχής λαμβάνει υπόψη αυτή την αγοραία αξία κατά την ημερομηνία της μεταφοράς για τον υπολογισμό της περαιτέρω υπεραξίας σε περίπτωση μεταβίβασης·

- Δ. σε περίπτωση μη συμφωνίας μεταξύ του κράτους υποδοχής και του κράτους εξόδου όσον αφορά την αγοραία αξία των στοιχείων του ενεργητικού κατά την ημερομηνία της μεταφοράς, τα δύο κράτη διευθετούν τη διαφορά τους με την αρμόζουσα διαδικασία·
- Ε. το κράτος υποδοχής δύναται να απαιτήσει από το φορολογούμενο που μεταφέρει τις οικονομικές του δραστηριότητες να παράσχει την απόδειξη ότι το κράτος εξόδου έχει ασκήσει ή θα ασκήσει τα δικαιώματά του υπό τους ανωτέρω όρους καθώς και τα στοιχεία που αποδεικνύουν την αγοραία αξία που εφαρμόζει η διοίκηση του κράτους εξόδου·
- ΣΤ. οι διατάξεις που ισχύουν σε κοινοτικό επίπεδο σε θέματα αμοιβαίας συνδρομής προσφέρουν στο κράτος υποδοχής το πλαίσιο για την παροχή συνδρομής στο κράτος εξόδου κατά τον καθορισμό της ημερομηνίας διάθεσης.
-